

ПРОТОКОЛ

№ 760

гр. София, 15.02.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 40 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвия Б. Русева

при участието на секретаря Боряна Б. Иванова
и прокурора А. Б. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от Силвия Б. Русева Частно наказателно дело № 20241100200755 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

За СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА – редовно призована, се явява прокурор А. Н..

Явява се инспектор Т. Г.А, упълномощена със Заповед на Началника на Затвора гр. София да го представлява в съдебни производства.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. Д. Г. – редовно призован, доведен от Затвора – гр. София, се явява.

В залата се явява адв. П. Д., определена за служебен защитник.

Предвид допуснатата правна помощ по отношение на осъденото лице Р. Г.,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Назначава адв. П. Д. за защитник на Р. Г. по НЧД 755/2024 г., СГС, НО, 40 състав.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

Предвид становището на страните и липсата на процесуални пречки,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

Р. Д. Г. – роден на **** г. в гр. Търговище, българин, български гражданин, осъждан, женен, с адрес: гр. Търговище, кв. ****, ЕГН: *****.

/Самоличността снета по затворническото досие на осъдения и по негови лични данни./

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на лишения от свобода правата, които има в наказателния процес и в настоящото производство, включително правото му на отвод по чл. 274 от НПК и правото му по чл. 275 от НПК.

ОСЪДЕНИЙТ Г.: Разбрах правата, които имам. Отводи няма да правя. Нямам искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания, преди даване на ход на съдебното следствие, по реда на чл.274-275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА:

Постъпила молба от Р. Д. Г., с която иска Условно предсрочно освобождаване от наказанието „Лишаване от свобода“ по присъда по НОХД 265/2011 г. на Окръжен съд Търговище.

АДВ. Д.: Поддържа молбата от името на подзащитния ми.

ОСЪДЕНИЙТ Г.: Поддържам молбата.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам молбата.

ИНСП Г.А: Оспорвам молбата.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА и представена заповед от Началника на СЦЗ, с която упълномощава инсп. Т. Г.а да осъществява процесуално представителство за днешното съдебно заседание, както и справка за изтърпяната част от наложеното наказание на лишения от свобода Р. Д. Г. към днешна дата.

СТРАНИТЕ/ поотделно /: Да се приемат и да бъдат приложени по делото.

СЪДЪТ намира представените от инсп. Г.а доказателства за относими към предмета на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представените материали по делото.

ОСЪДЕНИЯТ Г.: Знам за какво е делото. Запознат съм с правата си.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Д.: Уважаема г-жо Съдия, от името на подзащитния ми, моля да уважите молбата така, както е предявена. Считам, че същата е законосъобразна, основателна и мотивирана. Налице са и двете изискуеми предпоставки, визиращи постановяването на съдебен акт за условно предсрочно освобождаване, а именно подзащитният ми е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание, освен това от доклада на затворническата администрация, където в момента изтърпява наказанието си, има многобройни доказателства за поправянето му, свързани с това, че той отговорно участва в работния процес на мястото за лишаване от свобода. Бил е общ работник на гара „Яна“, общ работник във фирма „Риге“ и чистач на фитнес зала към затворническото общежитие Казичене. Работи непрекъснато в условията на местата за лишаване от свобода, освен това е награждаван многократно. Завършил е средното си образование в затвора със специалност „ВиК“, бил е и отговорник на Трудовия съвет, кмет в местата за лишаване от свобода, освен това е участвал активно и в спортната дейност, поне такива са доказателствата от справките и доклада, представен от затворническата администрация и на затворническото общежитие в Казичене. Считам, че това са едни безспорни и обективни доказателства, свързани с хипотезата на чл. 39а от НПК, които доказват промяната на поведението на осъдения, като считам, че са изпълнени и целите на наказанието по чл. 36 НК. Всички изводи, които са направени от затворническата администрация, че не са изпълнени целите на наказанието, че съответно има неизпълнение на затворническия план, са необосновани и немотивирани и необективни според мен. Ето защо, ви моля от негово име да постановите съдебен акт и определите условно предсрочно освобождаване, тъй като са налице и двете кумулативно определени предпоставки по чл. 70 от НК. В този смисъл, Ви моля за справедливо определение.

СЪДЪТ ДАВА ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОСЪДЕНИЯ Г..

ОСЪДЕНИЯТ Г.: Г-жо Съдия, 13 години в Затвора не са малко. Аз съм на 33 години почти и, мисля че, както съм добър затворник по документи, мисля че мога да бъда и добър гражданин и навън, въпреки стореното деяние от мен, за което съжалявам.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите без уважение молбата на лишения от

свобода Р. Г. за условно предсрочно освобождаване от остатък от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“, доколкото считам, че по делото не са налице безспорни доказателства, че същият реално се е поправил. За да се приеме, че осъденото лице реално се е поправило, е необходимо да бъде установено по категоричен начин, че в съзнанието и поведението на осъдения е настъпила такава промяна, която да сочи на негово реално поправяне до степен, обосноваваща отпадането на всички основания и причини, които са довели до налагането на това наказание и ефективното му изтърпяване. Макар в поведението на осъденото лице да има положителна промяна, намирам, че същата не е достатъчна, за да се направи извод в посочената по-горе насока. В тази връзка и докладът, изготвен от затворническата администрация, в който е посочено, че рискът от рецидив и вреди по отношение на осъденото лице, все още са в средните стойности, както и че целите на наказанието по чл. 36 от НК, към настоящия момент, не са изпълнени в пълнота. С оглед изложеното, считам че молбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

ИНСП. Г.А: Началникът на Затвора възразява на молбата на Р. Г. да бъде условно предсрочно освободен, защото счита, че към момента, той все още не се е поправил по категоричен и безспорен начин . Действително ,Р. е трудово ангажиран почти през цялото време на изтърпяване на присъдата си. В изминалите повече от 12 години в затвора има данни за извършени нарушения, но в последните години няма такива. Тенденцията е положителна, пенитенциарната система се изпълнява задоволително при него - не спира да работи, получил е 15 награди по данните от затворническото досие. Това, което остава да се изпълни при него, е да се преодолеят останалите дефицитни зони и рискът от рецидив да се намали в още по-ниски стойности, както и режимът му да бъде заменен на „лек“. Имайки предвид тези обстоятелства, за момента, администрацията на Затвора счита, че Р. Г. все още не е готов за живот на свобода.

СЪДЪТ, с оглед приключване изложенията на страните и на основание чл. 297 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА ХОДА НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

ОСЪДЕНИЙТ Г.: Моля да бъда освободен предсрочно. Нещата много си противоречат. Фактически, имам сумати награди, всичко правех положително, но и да не бъда пуснат, защото има някакъв риск от рецидив. Има някакво недоразбирателство , защото г-жа Г.а ми е била пряк ръководител в СДВР, докато администрацията на Централния Затвор, която казва, че не съм готов за навън, не са имали поглед над мен като затворник. Според мен, поне се губи логиката в искането и в протеста. Според мен аз съм се поправил и превъзпитал.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

След съвещание, СЪДЪТ обяви определението си публично, в присъствие на страните.

Настоящото производство е по реда на чл. 437, ал. 2 от НПК.

Образувано е по молба, подадена от осъдения Р. Д. Г., ЕГН-***** за условно предсрочно освобождаване. В молбата осъденото лице твърди, че изтърпява наказание „ЛС“ за срок от 22 години за престъпления по чл.116 НК. В момента изтърпява наказанието в ЗООТ, многократно е награждаван, не е наказван, работи на външен обект и е получил неколkokратно похвали от директора на предприятието, в което работи. Участва активно в спортните и културно-масовите мероприятия в затвора. Завършил е средното си образование в Затвора- Ловеч със специалност „В и К“-Втора степен, както е и отговорник на груповия съвет, отговорник по реда и дисциплината и отговорник по спорта. Твърди, че се е и съжالياва и искрено се разкайва за деянието, което е извършил.

В съдебно заседание, осъденият поддържа молбата и изказва съжаление за деянието си, счита че се е поправил и може да е добър гражданин.

Защитникът му счита, че са налице кумулативно законовите предпоставки на чл.70 НК, като подчертава, че осъденият Г. е представил убедителни доказателства за поправяне и превъзпитание, предвид факта, че е работил непрекъснато при престоя си в затвора, награждаван е завършил е там средното си образование и т.н., а и целите на наказанието по чл. 36 НК са изпълнени.

Прокурорът счита, че е налице само формалната предпоставка, предвидена от чл.70 НК, предвид изтърпяния от осъденото лице срок на наказанието, но че последният не е дал безспорни доказателства, че се е поправил, както и, че все още е налице риск от рецидив в средни стойности, а целите на наказанието по чл. 36 НК не са изпълнени.

Затворническата администрация в лицето на инспектор Г.а счита, че липсват безспорни доказателства, че осъденият Г. се е поправил по безспорен начин, все още има риск от рецидив и за обществото в средни граници и, макар да е налице положителна промяна, пенитенциарната програма с него трябва да продължи да се осъществява до промяна на режима му в „лек“ и постигане целите на наказанието.

Съдът намира, че за да бъде уважено подадено искане за УПО от осъдено лице, съобразно нормите на чл. 70 от НК, следва то да е изтърпяло поне 1/2 от наложеното наказание и да е дало доказателства за своето поправяне и превъзпитание. Формалната предпоставка е налице, предвид, че Г. е излежал 13 години 11 месеца и 19 дни и му остават за изтърпяване 8 години, 00 месеца и 11 дни.

Относно дали е налице поправяне и превъзпитание, т.е. доказателства за това: Съдът намира, че индивидуалния план на осъдения е уреден в чл.156 от ЗИНЗС и в конкретния случай не е проведен до края. Корекционната работа с

него не е извършена докрай. Режимът му към момента е „общ“ и не е сменен в „лек“. Осъденият Г. работи, същевременно корекционната работа с него не е доведена до край, така че изтърпяната част от наказанието „Лишаване от свобода“ да упражни върху него възпиращо и поправително въздействие. Тези извод се подкрепя от доклада на инспектор А., където се сочи, че „Към момента все още не е осъществен принципа на прогресивната система при изпълнение на наказанието, видно от това че режимът на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода не е заменен на „лек“. Целите на наказанието, визирани в чл.36 НК не са постигнати. Корекционната работа следва да продължи до постигането им“.

В доклада се казва още, че Г. е импулсивен и емоционално незрял и, че междуличностните му умения не са адекватни на възрастта, а възникналите конфликти решава по един и същ начин- чрез използване на физическото си превъзходство над опонента.

Макар да е многократно награждаван осъденият, рискът от вреди за обществото продължава да е среден и е насочен предимно към загрозяване на телесната неприкосновеност, риска пък от рецидив е 46, т.е. все още е в средни стойности.

Съдът няма лично възприятие от поведението на Г. в затвора и как се отразява корекционната работа върху него и упражнила ли е ли изтърпяната част от наказанието нужното превъзпитателно и възпиращо въздействие върху него. Съдът единствено може да направи изводите си дали са постигнати целите на наказанията по чл.36 НК по отношение осъдения Г. от данните в затворническото досие, от представените по делото доказателства и от казаното от страните в днешното съдебно заседание. Съобразявайки горното, Съдът за момента счита, че трябва да подкрепи становището на Затворническата администрация и на Прокуратурата. Съдът намира още, че се налага, при осъдения Г., да се продължи индивидуалния план за изтърпяване на наказанието и корекционната работа да продължи до постигане по отношение на него целите на наказанието, визирани в чл.36 НК. Съдът намира, че Г., макар да е показал положителна промяна, предвид че работи и е завършил средното си образование, както и, че е награждаван, все пак това е дължимо положително поведение, а не са доказателства за убедителна, трайна промяна и превъзпитание в повече от дължимото, при което по изключение се допуска УПО. Следва да се посочи, че остава за изтърпяване и много значителна като време част от наказанието.

Съдът счита, че УПО е възможност, предоставена от закона за поведение на осъдени, надхвърлящо представите за „обичайно и дължимо добро поведение“, какъвто не е случаят с осъдения Г..

Поради посочените обстоятелства и казаното по-горе, съдът приема, че осъденият Г. не е дал достатъчно убедителни и несъмнени доказателства за трайното му поправяне и превъзпитание. Горните обстоятелства също така са аргумент, че условията по чл. 70 от НПК не са налице. Воден от горното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на осъденото лице Р. Д. Г., ЕГН-***** за УПО от оставащата за изтърпяване част от наложеното му наказанието „ЛС“ за срок от 22 години, наложено му с присъда по НОХД № 265/2011г. на ОС - Търговище за престъпление по чл.116 НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не е окончателно и може да се обжалва и протестира в 7-дневен срок от днес пред САС.

Съдебното заседание приключи в 13:57 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____